

بررسی خصوصیات آگرو- فیزیولوژیک مرتبط با تحمل خشکی در ژنوتیپ‌های پیشرفته گندم دوروم

رضا محمدی^۱ - امیر دریایی^{۲*} - رحمان رجبی^۳

تاریخ دریافت: ۸۷/۸/۱

تاریخ پذیرش: ۸۸/۲/۲۸

چکیده

خصوصیات آگرو- فیزیولوژیک ۱۸ لاین پیشرفته گندم دوروم به همراه دو شاهد زردک (شاهد دوروم) و سرداری (شاهد گندم نان) در مزرعه در دو شرایط دیم و آبیاری تکمیلی و آزمایشگاه با دو شرایط تنش (پلی اتیلن گلاکول) و نرمال (آب مقطر) طی سال‌های زراعی ۸۴-۱۳۸۳ و ۸۵-۱۳۸۴ در مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم (سرارود- کرمانشاه) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین صفات مورد بررسی نشان داد تنوع لازم بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی جهت گروه بندی‌های معنی‌دار ژنوتیپ‌ها بر اساس صفات و شاخص‌های مورد بررسی وجود دارد. بر اساس نتایج دو سال و در دو شرایط دیم و آبیاری تکمیلی ژنوتیپ شماره ۱۶ با عملکرد ۳۹۴۵/۱ کیلوگرم در هکتار و ژنوتیپ شماره ۸ با ۳۲۴۷/۶ کیلوگرم عملکرد به ترتیب بیشترین و کمترین میزان عملکرد را داشتند. در سال اول در شرایط دیم ژنوتیپ‌های شماره ۹، ۱۵ و ۱۹ بیشترین میزان عملکرد و ژنوتیپ شماره ۱۷ کمترین میزان عملکرد دانه را در شرایط دیم داشت. در شرایط آبیاری تکمیلی نیز در سال اول ژنوتیپ شماره ۱۶ بیشترین و ژنوتیپ شماره ۱۸ کمترین میزان عملکرد دانه را داشت. بر اساس میانگین عملکرد دانه در تمام محیط‌ها ژنوتیپ شماره ۱۶ بالاترین میزان عملکرد و بیشترین میزان شاخص STI و TOL و ژنوتیپ شماره ۸ از کمترین میزان عملکرد دانه، شاخص TOL و شاخص STI نسبتاً پایینی برخوردار بودند. نتایج حاصل از تجزیه مسیر صفات آگرو- فیزیولوژیک بر روی عملکرد دانه در شرایط دیم نشان داد صفات تعداد روز تا ظهور سنبله و رسیدن فیزیولوژیک، طول برگ پرچم، نسبت پدانکل به ارتفاع، ارتفاع بوته، میزان آب نسبی برگ و طول سنبله بر عملکرد دانه اثر مستقیم مثبت و بقیه صفات اثر مستقیم منفی داشتند. بر اساس نتایج آزمایشگاهی نیز ژنوتیپ شماره ۱۹ از طول ریشه‌چه و کلئوپتیل بیشتر و ژنوتیپ‌های ۶ و ۱۷ از طول ریشه‌چه و کلئوپتیل کمتری برخوردار بودند. شاخص سرعت جوانه زنی در شرایط نرمال (PIN) و تنش (PIS) برای ژنوتیپ شماره ۱۹ بیشترین و برای ژنوتیپ شماره ۳ کمترین بود. ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۹، ۱۱، ۱۴ و ۲۰ در شرایط تنش از سرعت جوانه زنی بیشتری نسبت به شرایط نرمال برخوردار بودند. شاخص تحمل خشکی (STI) بعنوان معیار مزرعه‌ای همبستگی مثبت و معنی‌داری با طول ریشه‌چه و تعداد ریشه‌های جنینی نشان داد که این نشان می‌دهد انتخاب بر اساس این دو صفت آزمایشگاهی با انتخاب در شرایط مزرعه بر اساس شاخص STI مفید بوده و قابل توصیه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: گندم دوروم، صفات آگرو- فیزیولوژیک، شاخص تحمل خشکی، شاخص استرس جوانه زنی

مقدمه

سمولینا، ماکارونی، اسپاگتی و دیگر فرآورده‌های پستاً^۴ استفاده می‌شود. دوروم به دلیل رنگ کهربایی و کیفیت پخت عالی بهترین گندم برای تهیه پستاً می‌باشد (۴). گندم دوروم با گلوتن زیاد و خمیر غیرچسبناک برای فرآوری پستاً ایده‌آل می‌باشد (۲۳). علاوه بر این، اختلاف مثبت قیمت گندم دوروم با گندم نان (حدود ۱۵۰ ریال در واحد کیلو) در بازارهای جهانی، برخی از کشورها را برآن داشته تا سطح زیر کشت و تولید این محصول را افزایش داده، به صادرات آن مبادرت ورزند و گندم نان مورد نیاز خود را از طریق واردات تأمین

گندم دوروم (*Triticum turgidum* L. var *durum*) تقریباً ۸ درصد از تولید جهانی گندم را شامل می‌شود (۳). دوروم دارای سخت‌ترین دانه در بین تمامی گندم‌هاست، که از دانه آن برای تهیه

۱، ۲ و ۳- به ترتیب اعضای هیات علمی و پژوهشگر مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور، کرمانشاه

*- نویسنده مسئول (Email: a.daryaei@yahoo.com)

مربوط به کوچک بودن واریانس ژنتیکی یا بزرگ بودن واریانس‌های اثر متقابل ژنوتیپ و محیط باشد (۲۸). بنابراین به روش‌هایی برای تاکید بیشتر بر روی جنبه‌های ژنتیکی و مدیریت ژن‌های سازگار با شرایط تنش خشکی نیاز می‌باشد (۲۲). این پژوهش به منظور بررسی جنبه‌های زراعی-فیزیولوژیکی مرتبط با عملکرد دانه در لاین‌های گندم دوروم در شرایط دیم و تعیین میزان تحمل خشکی این لاین‌ها در شرایط دیم اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی خصوصیات زراعی-فیزیولوژیکی ۱۸ لاین پیشرفته گندم دوروم انتخابی از برنامه اصلاحی مشترک گندم دوروم موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور و ایکاردا و دو رقم شاهد زردک (شاهد دوروم) و سرداری (شاهد گندم نان) در شرایط دیم، آزمایش‌هایی در طی دو سال زراعی متوالی ۸۵-۱۳۸۳ در مزرعه و آزمایشگاه مؤسسه تحقیقات دیم کشور در کرمانشاه انجام شد. لاین‌های مورد بررسی در دو شرایط دیم و کم آبیاری (یک نوبت آبیاری در مرحله گلدهی) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفتند. در این بررسی لاین‌های مورد مطالعه بر اساس صفات فیزیولوژیک محتوای آب نسبی برگ، میزان آب نسبی از دست رفته، کلروفیل فلورسنس، پتانسیل آب برگ، درصد خسارت غشاء سلولی و همچنین شاخص تحمل خشکی مورد ارزیابی قرار گرفتند. همچنین در شرایط آزمایشگاه نیز با استفاده از پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ میزان واکنش لاین‌ها به شرایط تنش رطوبتی بررسی شدند. در شرایط آزمایشگاه لاین‌ها از لحاظ میزان شاخص استرس جوانه زنی (GSI)^۶، شاخص سرعت جوانه زنی (PI)^۷، طول کلئوپتیل (Cole. L.)، طول ریشه (Root L.) و تعداد ریشه‌های بذری (Root No.) مورد بررسی قرار گرفتند. بعلاوه لاین‌ها از لحاظ صفات تعداد روز تا ظهور سنبله (DHE) و تا رسیدن فیزیولوژیک (DM)، وزن هزار دانه (TKW)، ارتفاع بوته (PLH)، طول برگ پرچم (FL)، طول پدانکل (Ped. L)، نسبت پدانکل به ارتفاع (PedL/PLH)، تعداد سنبله در یک متر مربع (NSPP)، طول سنبله (SpL) و عملکرد دانه مورد ارزیابی قرار گرفتند. صفات فیزیولوژیک و شاخص‌های مورد بررسی بر اساس روش‌های زیر اندازه‌گیری شدند.

محتوای آب نسبی برگ (RWC): به منظور اندازه‌گیری محتوای آب نسبی برگ، پنج برگ پرچم از هر لاین در هر کرت بطور تصادفی در مرحله ظهور بساک انتخاب و پنج قطعه پنج سانتی‌متری از

نماینده جا دارد در کشور ما نیز به این مهم توجه بیشتری گردد و با تولید ارقام پرمحصول، با کیفیت بالا و مقاوم به بیماری‌ها و جایگزین کردن آنها با ارقام کم بازده و حساس تولید این نوع محصول را افزایش داد (۱). اصلاح گندم برای تحمل خشکی فرآیندی مشکل و طولانی مدت است و معمولاً براساس آزمایش‌های مقایسه عملکرد در محیط‌های مختلف صورت می‌گیرد. روش‌های غربال لاین‌ها بر پایه فیزیولوژی گیاه را می‌توان برای گزینش مواد مادری یا غربال سریع جمعیت‌های در حال تفرق، جهت بهبود تحمل خشکی مورد استفاده قرار داد (۳۰). برای این منظور لازم است جنبه‌های فیزیولوژیکی تحمل خشکی که با پایداری عملکرد در شرایط تنش خشکی مرتبط هستند مورد مطالعه قرار داده و صفات فیزیولوژیکی مطلوب را تعیین و در برنامه‌های به نژادی استفاده نمود.

تحمل خشکی یک صفت ساده و تک ژنی نیست، بلکه یک صفت کمی و پیچیده با جنبه‌های مختلف می‌باشد. بنابراین تحمل خشکی حاصل ترکیبی از صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی است که با محتوای آب نسبی برگ^۱ (RWC)، میزان آب نسبی از دست رفته^۲ (RWL)، کلروفیل فلورسنس^۳ (CHF)، تجمع پرولین و اسید آبسزیک^۴ (ABA)، تنظیم اسمزی^۵، اندازه ریشه و پارامترهای دیگر نظیر تبادل روزنه‌ای و کارایی مصرف آب (WUE)، مرتبط می‌باشد (۲ و ۸). تنظیم اسمزی یکی از مهمترین سازوکارهای تحمل خشکی است (۶ و ۱۸) که ارتباط زیادی با میزان آب نسبی بیشتر و کاهش کمتر میزان آب نسبی از دست رفته دارد (۱۵، ۲۵، ۲۹ و ۳۱). از لحاظ رژیم آبی، تحمل خشکی یکی از مؤلفه‌های پایداری است و در شرایطی که محیط‌ها تنوع زیادی داشته باشند، لاین‌های پایدار می‌توانند برای تحمل خشکی بر اساس صفات فیزیولوژیکی طبقه‌بندی شوند (۵، ۶، ۹، ۱۱ و ۲۹). بیشتر مطالعات انجام شده بر اساس انتقال ژن‌های گونه‌های غیر خویشاوند به گندم به منظور اصلاح برای تحمل تنش‌های زنده (آفات و بیماری‌ها) به ارقام گندم بوده است (۱۳، ۱۶، ۱۷ و ۲۷)، این در حالی است که تحقیقات و مطالعات اندکی در مورد انتقال کروموزوم‌ها یا ژن‌های گونه‌های غیر خویشاوند به گندم برای اصلاح تحمل تنش‌های غیرزنده (خشکی، سرما و شوری) انجام شده است. دانش موجود برای کنترل ژنتیکی صفات مرتبط با خشکی کافی نمی‌باشد و نمی‌توان از آنها در برنامه‌های به نژادی استفاده نمود. وراثت پذیری صفاتی همچون عملکرد، اغلب تحت شرایط خشکی پایین بوده، که این می‌تواند

- 1-Relative water content
- 2-Relative water loss
- 3- Chlorophyll fluorescence
- 4- Abscisic acid
- 5-Osmotic adjustment

6- Germination stress index
7- Promtness index

لاین ۱۰ سی سی از محلول پلی اتیلن گلیکول ۴۰٪ (تنش) افزوده شد. نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند، سپس نمونه‌ها با آب مقطر شستشو داده شده و مجدداً ۱۰ سی سی آب مقطر به نمونه‌ها اضافه شد و سپس نمونه‌ها در به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. میزان هدایت الکتریکی محلول با دستگاه EC متر برای هر نمونه بر حسب میکرو موس بر سانتی‌متر در مرحله اول اندازه‌گیری شد. سپس لوله‌های آزمایش محتوی نمونه‌ها به مدت نیم ساعت در حمام آبی قرار داده شدند پس از سرد شدن نمونه‌ها، میزان هدایت الکتریکی برای هر نمونه با EC متر اندازه‌گیری شد. با استفاده از معادله ۴ درصد خسارت غشاء سلولی برای هر ژنوتیپ محاسبه شد (۲۰).

$$RI \% = \left(1 - \frac{\left[\frac{1 - t_1}{t_2} \right]}{\left[\frac{1 - c_1}{c_2} \right]} \right) * 100 \quad (4)$$

که در آن c_1 و c_2 هدایت الکتریکی ژنوتیپ‌ها در محیط شاهد در قرائت‌های اول و دوم و t_1 و t_2 هدایت الکتریکی ژنوتیپ‌ها در محیط تنش در قرائت‌های اول و دوم می‌باشد.

شاخص تحمل خشکی^۲ (STI): به منظور مطالعه میزان تحمل خشکی ژنوتیپ‌های مورد بررسی، شاخص تحمل خشکی برای هر ژنوتیپ بر اساس معادله ۵ محاسبه شد (۱۲).

$$STI = (Ys)(Yp) / (\bar{Yp})^2 \quad (5)$$

که در رابطه مذکور Yp ، Ys و \bar{Yp} به ترتیب عملکرد ژنوتیپ‌ها در شرایط کم آبیاری، دیم و میانگین عملکرد تمام لاین‌ها در شرایط کم آبیاری می‌باشد. همچنین شاخص تحمل (TOL) نیز برای هر ژنوتیپ بر اساس عملکرد در دو شرایط محاسبه شد (معادله ۶).

$$TOL = Yp - Ys \quad (6)$$

شرایط آزمایشگاه

در آزمایشگاه لاین‌های مورد بررسی در قالب دو آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی در دو محیط تنش (پتانسیل $-0.1/AMpa$ - پلی اتیلن گلیکول) و بدون تنش (شاهد) با سه تکرار مورد ارزیابی قرار گرفتند. مقدار لازم PEG برای اعمال پتانسیل $-0.1/AMpa$ با استفاده از متد میچل و کافمن بدست آمد (۲۱). جهت ضد عفونی، پتری دیش‌ها در دمای ۲۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت دو ساعت در آون قرار داده شدند. سپس در هر پتری دیش و در هر تکرار ۲۵ عدد بذر کشت گردید. برای هر پتری ۱۰ میلی لیتر محلول در نظر گرفته

نمونه‌های برگ جدا شده، وزن تر (FW) آنها توسط ترازوی دقیق دیجیتالی اندازه‌گیری شد. برای بدست آوردن وزن نمونه‌ها در حالت تورژسانس (TW) نمونه‌ها به مدت ۴ ساعت در شدت نور کم در آب مقطر قرار داده شدند. سپس نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به منظور بدست آوردن وزن خشک (DW) در آون قرار داده شدند. سپس محتوای آب نسبی برگ برای هر لاین با استفاده از معادله ۱ محاسبه گردید (۲۷).

$$RWC \% = \left[\frac{(FW - DW)}{(TW - DW)} \right] * 100 \quad (1)$$

میزان آب نسبی از دست‌رفته (RWL): از هر لاین در هر تکرار در شرایط دیم، در مرحله قبل از گلدهی پنج برگ پرچم بطور تصادفی انتخاب و بلافاصله وزن شدند. سپس نمونه‌های توزین شده به مدت ۲ ساعت در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند تا وزن برگ در حالت پژمردگی بدست آید. در نهایت نمونه‌ها در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت در آون برای بدست آوردن وزن خشک قرار گرفتند. میزان آب از دست رفته بر حسب گرم آب از دست‌رفته در ۲ ساعت با استفاده از معادله ۲ یانگ و همکاران (۳۱) محاسبه گردید.

$$RWL = [(W1 - W2) / W3] / [(T2 - T1) / 60] \quad (2)$$

در این رابطه T_1 و T_2 به ترتیب زمان لازم (ساعت) برای وزن پژمردگی و وزن خشک و W_1 ، W_2 و W_3 (گرم) به ترتیب وزن‌های تر، پژمرده و خشک می‌باشد.

کلروفیل فلورسنس (CHF): بعد از خروج سنبله‌ها از غلاف برگ پرچم در مرحله ظهور بساک در شرایط دیم، ۵ برگ پرچم از هر لاین در هر تکرار بطور تصادفی انتخاب و حداکثر عملکرد کوانتوم بعد از سازش با تاریکی برای برگ‌های پرچم هر ژنوتیپ بوسیله دستگاه تجزیه‌گر عملکرد فتوسنتز (MINI-PAM) اندازه‌گیری شد (معدله ۳).

که در آن F_m حداکثر عملکرد فلورسنس و F_v تغییرات عملکرد فلورسنس را نشان می‌دهد (۱۴).

پتانسیل آب برگ (LWP): برای محاسبه این خصوصیت از هر کرت پنج عدد برگ پرچم در مرحله ظهور بساک در شرایط دیم انتخاب و میزان پتانسیل آب برگ با استفاده از دستگاه اتاقل فشار بر حسب بار اندازه‌گیری شد.

خسارت غشاء سلولی^۱ (RI%): برای محاسبه این ویژگی از هر لاین دو نمونه ۰/۱ گرمی از برگ پرچم انتخاب و پس از سه بار شستشوی نمونه با آب مقطر، به یک نمونه ۰/۱ گرمی از هر لاین ۱۰ سی سی آب مقطر (شاهد) و به نمونه ۰/۱ گرمی دیگر از همان

۲). در سال اول در شرایط دیم ژنوتیپ‌های شماره ۹ (۳۲۰۰ کیلوگرم در هکتار)، ۱۵ (۳۲۳۷/۵ کیلوگرم در هکتار) و ۱۹ (۳۲۴۵/۸) بیشترین میزان عملکرد و ژنوتیپ شماره ۱۷ (۲۴۹۴/۴ کیلوگرم در هکتار) کمترین میزان عملکرد دانه را در شرایط دیم داشت. در شرایط آبیاری تکمیلی نیز در سال اول ژنوتیپ شماره ۱۶ (۵۱۷۶/۴ کیلوگرم در هکتار) بیشترین و ژنوتیپ شماره ۱۸ (۲۹۷۵ کیلوگرم در هکتار) کمترین میزان عملکرد دانه را داشت. در سال دوم نیز اختلاف آماری معنی‌داری بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی وجود داشت. بطوریکه ژنوتیپ‌های شماره ۱۵ (۳۵۷۵ کیلوگرم در هکتار) و ۱۹ (۳۵۲۲/۲ کیلوگرم در هکتار) مشابه سال اول در شرایط دیم دارای بیشترین میزان عملکرد دانه بودند و ژنوتیپ شماره ۱۷ (۲۷۲۹/۳ کیلوگرم در هکتار) مشابه سال اول دارای کمترین میزان عملکرد بود. در سال دوم در شرایط آبیاری تکمیلی نیز ژنوتیپ شماره ۱۸ (۴۷۱۵/۳ کیلوگرم در هکتار) بیشترین و ژنوتیپ شماره ۸ (۳۶۱۶/۷ کیلوگرم در هکتار) کمترین میزان عملکرد دانه را داشت.

جدول شماره ۳ مقایسه میانگین صفات مطالعه شده ژنوتیپ‌ها را نشان می‌دهد. از لحاظ محتوای آب نسبی برگ اختلاف معنی‌داری بین لاین‌های مورد بررسی وجود داشت، بطوریکه بیشترین محتوای آب نسبی برگ در لاین شماره ۱۸ و کمترین آن مربوط به لاین شماره ۲ بود. اختلاف میزان آب نسبی از دست رفته لاین‌ها نیز معنی‌دار بود، بطوریکه بیشترین میزان آن مربوط به لاین شماره ۱۹ و کمترین آن مربوط به لاین شماره ۱۰ بود. لاین شماره ۱۵ نه تنها از کمترین محتوای آب نسبی برگ برخوردار بود بلکه میزان آب نسبی از دست رفته بالاتری نیز داشت (جدول ۳). بررسی‌های قبلی توسط محققین (۱۵، ۱۹، ۲۵، ۲۹ و ۳۱) نشان می‌دهد که استفاده از مقادیر بالای شاخص محتوای آب نسبی برگ و میزان پایین‌تر آب نسبی از دست رفته به منظور گزینش لاین‌های متحمل به خشکی مفید می‌باشد. محمدی و فرشاد فر (۲) از طریق تجزیه رگرسیون گزارش نمودند که ژنوتیپ‌های با عملکرد بالا از میزان آب نسبی برگ بیشتر و میزان آب نسبی برگ کمتر برخوردار بودند.

جنتی و همکاران (۱۴) و محمدی و همکاران (۲۲) گزارش نمودند که کلروفیل فلورسنس اهمیت زیادی در میزان فتوسنتز و عملکرد کوانتوم لاین‌ها در شرایط تنش دارد و بر اساس این شاخص ژوتیپ‌های متحمل به خشکی را گزارش نمودند. لاین‌های مورد بررسی از لحاظ کلروفیل فلورسنس اختلاف آماری معنی‌داری نشان دادند. بیشترین میزان کلروفیل فلورسنس بترتیب مربوط به لاین شماره ۸ و کمترین آن مربوط به لاین شماره ۴ بود.

ارزیابی لاین‌های گندم دوروم بر اساس شاخص خسارت غشاء سلولی نشان داد که لاین شماره ۱۰ از میزان خسارت غشاء سلولی کمتری نسبت به سایر لاین‌ها برخوردار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین صفات و شاخص‌های مورد بررسی نشان داد که لاین شماره

شد، بطوریکه ۶ میلی‌لیتر آن در ابتدای آزمایش و ۴ میلی‌لیتر باقیمانده در روز ششم به پتری دیش‌ها اضافه شد (۲۴). پتری دیش‌ها بعد از شماره‌گذاری تکرار و شماره لاین‌ها و ارقام برای هر دو آزمایش، در داخل اتاقک رشد در دمای ۲۰/۱۵ (شب / روز) درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی ۷۵ درصد قرار داده شدند (۲۱). بر این اساس تعداد بذور جوانه زده در طی ۱۰ روز یادداشت شد و شاخص سرعت جوانه‌زنی برای هر ژنوتیپ در هر دو آزمایش طبق معادله ۶ محاسبه شد.

$$PI = nd_2(1.0) + nd_4(0.8) + nd_6(0.6) + nd_8(0.4) + nd_{10}(0.2) \quad (۶)$$

در این فرمول nd_2 ، nd_4 ، nd_6 ، nd_8 و nd_{10} به ترتیب درصد بذور جوانه‌زده در روزهای دوم، چهارم، ششم، هشتم و دهم بود. سپس مقدار شاخص تنش جوانه‌زنی (GSI) برای هر لاین و رقم بر اساس متد بوسلاما و شاپوگ (۱۰) طبق معادله ۷ محاسبه شد. بر اساس این رابطه لاین‌هایی که مقادیر GSI بیشتری دارند، تحمل خشکی بالاتری نیز خواهند داشت.

$$GSI = \left[\frac{PIS}{PIN} \right] 100 \quad (۷)$$

PIS و PIN به ترتیب شاخص سرعت جوانه‌زنی در شرایط تنش و نرمال بود. در روز دهم طول کلئوتیل، طول و تعداد ریشه‌های بذری برای هر لاین اندازه‌گیری شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزارهای آماری MSTAT-C و SPSS استفاده شد و مقایسه میانگین لاین‌ها برای صفات مورد بررسی با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن و در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس مرکب عملکرد دانه برای آزمایش مزرعه‌ای نشان داد اثر سال و مکان معنی‌دار بود (جدول ۱). همچنین نتایج نشان داد که بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی بر اساس آزمون F تفاوت آماری معنی‌دار وجود ندارد. بعلاوه هیچکدام از آثار متقابل نیز معنی‌دار نبود. اما در آزمون مقایسه میانگین بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی، اختلاف آماری معنی‌داری وجود داشت و این اختلاف در آزمایش‌های جداگانه نیز برای ژنوتیپ‌های مورد بررسی مشاهده شد. بر اساس نتایج دوسال و در دو شرایط دیم و آبیاری تکمیلی ژنوتیپ شماره ۱۶ با عملکرد ۳۹۴۵/۱ کیلوگرم در هکتار و ژنوتیپ شماره ۸ با ۳۲۴۷/۶ کیلوگرم عملکرد به ترتیب بیشترین و کمترین میزان عملکرد را داشتند. این دو ژنوتیپ از لحاظ آماری اختلاف آماری معنی‌داری داشتند و میزان تفاوت عملکرد، ۶۹۷/۵ کیلوگرم در هکتار بود (جدول

جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب عملکرد دانه در سال‌ها و محیط‌های مورد بررسی

F-value	MS	SS	df	منابع
۱۰/۷۵**	۴/۱۹۵	۴/۱۹۵	۱	سال
۵۴/۸۶**	۲۱/۳۹۷	۲۱/۳۹۷	۱	محیط
۰/۴۷۸ ^{ns}	۰/۳۹	۰/۳۹	۱	سال*محیط
	۰/۸۱۶	۶/۵۳۲	۸	خطای a
۱/۴۳ ^{ns}	۰/۲۳۸	۴/۵۲۵	۱۹	ژنوتیپ
۱/۱۴ ^{ns}	۰/۱۶۶	۳/۱۵۸	۱۹	ژنوتیپ*سال
۱/۵۹ ^{ns}	۰/۲۳۲	۴/۴۰۸	۱۹	ژنوتیپ*محیط
۰/۹۲ ^{ns}	۰/۱۴۶	۲/۷۷۱	۱۹	ژنوتیپ*سال*محیط
	۰/۱۵۹	۲۴/۱۹۵	۱۵۲	خطای b
		۷۱/۵۷۱	۲۳۹	کل

** معنی داری در سطح احتمال ۱٪ (P<۱٪) و ns غیر معنی‌دار

۱۳ بیشترین پتانسیل آب برگ را داشت در صورتی که میزان پتانسیل آب برگ ژنوتیپ شماره ۱۷ کمترین مقدار بود. بین تعداد روز تا ظهور سنبله نیز بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی اختلاف معنی‌داری مشاهده شد. اما این اختلاف در مورد رسیدگی فیزیولوژیک وجود نداشت. ژنوتیپ شماره ۵ دارای بیشترین تعداد روز تا ظهور سنبله و ژنوتیپ شماره ۱۹ کمترین تعداد روز تا ظهور سنبله را داشت.

محمدمدی و همکاران (۳) برای گزینش ژنوتیپ‌های با عملکرد بالا و متحمل به خشکی از طریق تجزیه رگرسیون گزارش نمودند که صفت روز تا سنبله دهی، میزان آب نسبی برگ و میزان آب نسبی از دست رفته مهم می‌باشند. این محققین بین سه صفت مذکور همبستگی معنی‌دار پیدا نمودند و نتایج آنها با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

وزن هزار دانه ژنوتیپ‌ها نیز اختلاف آماری معنی‌داری وجود داشت بطوریکه ژنوتیپ شماره ۱ بیشترین و ژنوتیپ شماره ۱۴ کمترین وزن هزار دانه را داشت (جدول ۳).

جدول ۲- مقایسه میانگین عملکرد دانه در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی طی سال‌های زراعی ۸۵-۱۳۸۳

میانگین کل (kg/ha)	سال دوم		سال اول		ژنوتیپ /پدیگری	کد ژنوتیپ
	عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی (kg/ha)	عملکرد در شرایط دیم (kg/ha)	عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی (kg/ha)	عملکرد در شرایط دیم (kg/ha)		
۳۳۸۷/۱ ab	۳۹۹۸/۶ bcde	۳۳۱۳/۹ ab	۳۳۵۹/۷ abc	۲۸۷۶/۴ ab	44-16-2-4	۱
۳۴۳۹/۲ ab	۳۸۸۶/۱ cde	۳۱۷۳/۶ ab	۳۶۳۷/۵ abc	۳۰۵۹/۷ ab	25-25-1-5	۲
۳۳۲۲/۲ ab	۴۰۳۰/۵ bcde	۳۲۴۴/۴ ab	۳۱۰۲/۸ bc	۲۹۱۱/۱ ab	40-11-2-3	۳
۳۴۳۴/۴ ab	۴۱۹۱/۷ abcde	۳۳۷۷/۸ ab	۳۱۵۰ bc	۳۰۱۸/۱ ab	20-16-1-4	۴
۳۴۸۸/۵ ab	۴۱۰۶/۹ bcde	۳۰۸۷/۵ ab	۳۸۹۱/۷ abc	۲۸۶۸/۱ ab	18-18-1-4	۵
۳۲۷۶ ab	۳۸۸۱/۹ cde	۲۷۴۷/۲ b	۳۳۹۱/۷ abc	۳۰۸۳/۳ ab	74-23-3-5	۶
۳۴۲۵/۸ ab	۴۲۲۹/۲ abcd	۳۳۵۱/۴ ab	۳۱۹۵/۸ bc	۲۹۶۶/۷ ab	73-16-3-5	۷
۳۲۴۷/۶ b	۳۶۱۶/۷ e	۳۱۲۷/۸ ab	۳۲۸۳/۳ bc	۲۹۶۲/۵ ab	29-18-2-1	۸
۳۷۶۴/۶ ab	۴۳۵۰ abc	۳۳۷۹/۲ ab	۴۱۲۹/۲ abc	۳۲۰۰ a	71-7-3-5	۹
۳۳۲۵/۷ ab	۴۰۷۰/۸ bcde	۳۱۱۹/۴ ab	۳۳۵۱/۴ abc	۲۷۶۱/۱ ab	57-11-3-1	۱۰
۳۴۴۹/۷ ab	۴۱۲۲/۲ abcde	۳۲۸۶/۱ ab	۳۳۷۲/۲ abc	۳۰۱۸/۱ ab	43-25-2-4	۱۱
۳۷۰۰/۷ ab	۴۵۸۸/۹ ab	۳۳۹۰/۳ ab	۴۲۲۰/۸ abc	۲۶۰۲/۸ ab	19-17-1-4	۱۲
۳۸۶۴/۹ ab	۴۰۱۶/۷ bcde	۳۳۸۰/۵ ab	۴۹۰۵/۵ ab	۳۱۵۶/۹ ab	409	۱۳
۳۳۳۴/۷ ab	۳۷۱۵/۳ de	۲۸۴۸/۶ ab	۳۷۰۰ abc	۳۰۷۵ ab	42	۱۴
۳۶۵۰/۶ ab	۴۲۰۹/۷ abcde	۳۵۷۵ a	۳۵۸۰/۵ abc	۳۲۳۷/۵ a	278	۱۵
۳۹۴۵/۱ a	۴۴۲۳/۶ abc	۳۲۷۷/۸ ab	۵۱۷۶/۴ a	۲۹۰۲/۸ ab	Gen//Stj/Mrb3	۱۶
۳۴۲۲/۹ ab	۴۴۲۹/۲ abc	۲۷۲۹/۲ b	۴۰۲۸/۹ abc	۲۴۹۴/۴ b	Ch1/Brach//Mra-i	۱۷
۳۵۴۷/۲ ab	۴۷۱۵/۳ a	۳۳۵۵/۵ ab	۲۹۷۵ c	۳۱۴۳/۱ ab	Lgt3/4/Bcr/3/Ch1//Gta/Stk	۱۸
۳۷۰۳/۸ ab	۴۴۹۰/۳ ab	۳۵۲۲/۲ a	۳۵۵۶/۹ abc	۳۲۴۵/۸ a	Sardari	۱۹
۳۵۳۰/۹ ab	۴۲۵۸/۳ abcde	۳۳۲۰/۸ ab	۳۷۷۷/۸ abc	۲۸۶۶/۷ ab	Zardak	۲۰
۱۵/۷۸	۷/۳۱	۱۱/۳۱	۲۵/۵۹	۱۱/۲۷	ضریب تغییرات (CV%)	

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی‌داری ندارند.

کلروفیل فلورسنس، روز تا ظهور سنبله، طول برگ پرچم، ارتفاع بوته و طول سنبله دارای اثر غیر مستقیم مثبت بر عملکرد دانه بود. طول سنبله نیز که اثر مستقیم مثبت بر عملکرد داشت از طریق صفات طول برگ پرچم، طول پدانکل، ارتفاع بوته تاثیر غیر مستقیم مثبت بر عملکرد دانه و از طریق پدانکل به ارتفاع اثر غیر مستقیم منفی قوی داشت. لازم به ذکر است که سایر روابط علت و معلولی بین عملکرد دانه و صفات مورد مطالعه در جدول شماره ۴ قابل بررسی می‌باشد. در جدول مذکور در ستون آخر نیز میزان همبستگی (r) صفات مورد بررسی با عملکرد دانه نشان داده شده است. این ضرایب همبستگی از جمع ردیف‌های افقی برای هر صفت با عملکرد بدست می‌آید که نتایج آن با محاسبه ضریب همبستگی به روش معمولی (پیرسون) نیز منطبق می‌باشد (جدول ضرایب همبستگی در این مورد نشان داده نشده است زیرا اطلاعات مفید و مؤثر از طریق تجزیه مسیر در دسترس می‌باشد). با توجه به اینکه اثر هر صفت بر عملکرد متفاوت و گاهی جزئی می‌باشد و از طرفی با توجه به بررسی تعداد صفات زیاد گاهی امکان پیدا کردن روابط و همبستگی‌های معنی‌دار بین صفات متعدد به راحتی امکان پذیر نمی‌باشد. بنابراین ممکن است در چنین مواردی توجه به صفت عملکرد دانه که ناشی از طرفی این دو ژنوتیپ در شرایط دیم از عملکرد بالا (ژنوتیپ شماره ۱۳) و متوسطی (ژنوتیپ شماره ۱۶) برخوردار بودند. ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۱۰ و ۱۸ که از شاخص تحمل خشکی پایینی برخوردار بودند دارای کمترین میزان شاخص تحمل نیز بودند. این ژنوتیپ‌ها در شرایط دیم عملکرد متوسطی داشتند اما در شرایط آبیاری تکمیلی عملکرد پایین تری نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها داشتند که نشان دهنده نامناسب بودن این ژنوتیپ‌ها برای شرایط آبیاری تکمیلی می‌باشد.

شماره ۵ می‌توان دریافت که دو ژنوتیپ ۱۳ و ۱۶ در سال اول زراعی در شرایط آبیاری تکمیلی به ترتیب ۳/۵۳۲ و ۳/۷۲۷ کیلوگرم عملکرد در واحد کرت (۷/۲ متر مربع) را دارا بودند، که در بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی بیشترین عملکرد بالقوه را داشتند. از در سال دوم دو ژنوتیپ شماره ۱۵ و ۱۹ بیشترین شاخص تحمل خشکی را داشتند و از میزان شاخص تحمل (TOL) نسبتاً بالایی نیز برخوردار بودند. این دو ژنوتیپ در هر دو شرایط دیم و کم آبیاری نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها از عملکرد بالایی برخوردار بودند. نتایج حاصل از دو سال برای میزان شاخص‌های تحمل خشکی نشان داد که واکنش ژنوتیپ‌ها برای این شاخص‌ها در دو سال متفاوت می‌باشد. بر اساس نتایج میانگین دو سال ژنوتیپ‌های شماره ۱۳ و ۱۶ از بالاترین میزان شاخص تحمل خشکی برخوردار بودند. این دو ژنوتیپ در دو سال از بالاترین میزان عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی و عملکرد بالا در شرایط دیم نیز برخوردار بودند. لذا این دو ژنوتیپ در شرایط آزمایش بر اساس بررسی‌های بعمل آمده از میزان تحمل بیشتری برخوردار

بررسی واکنش ژنوتیپ‌ها از لحاظ طول برگ پرچم بعنوان مهمترین برگ تغذیه کننده گیاه در مرحله رسیدگی دانه نشان داد که بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی اختلاف آماری معنی‌داری وجود دارد. بیشترین طول برگ پرچم مربوط به لاین شماره ۱، و کمترین آن مربوط به لاین‌های شماره ۱۶ بود. بین طول سنبله ژنوتیپ‌ها نیز اختلاف معنی‌داری وجود داشت بطوریکه ژنوتیپ شماره ۱۹ با طول‌ترین سنبله اختلاف معنی‌داری با ژنوتیپ شماره ۱۳ با کوتاه‌ترین طول سنبله داشت (جدول ۳). اندازه‌گیری ارتفاع بوته نیز نشان داد که بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی تنوع لازم وجود دارد. بین ژنوتیپ شماره ۳، با بیشترین ارتفاع بوته و ژنوتیپ پاکوتاه ۱۶ اختلاف آماری بسیار معنی‌داری وجود داشت. بین طول پدانکل ژنوتیپ‌های مورد بررسی اختلاف معنی‌داری وجود داشت. ژنوتیپ شماره ۱۱ با بیشترین و ژنوتیپ شماره ۲ کوتاه‌ترین طول پدانکل را داشت. نسبت طول پدانکل به ارتفاع نیز در ژنوتیپ شماره ۱۱ بیشترین و ژنوتیپ شماره ۱۹ کمترین مقدار بود. تعداد خوشه در واحد سطح (متر مربع) نیز برای ژنوتیپ شماره ۱۶ بیشترین و برای ژنوتیپ شماره ۱۱ کمترین بود.

تجزیه ضرایب مسیر (Path-coefficient analysis)

به منظور بررسی و تعیین روابط صفات فیزیولوژیک و مورفولوژیک مورد مطالعه با عملکرد دانه در شرایط دیم از تجزیه علیت (تجزیه مسیر) استفاده شد. همانطور که در جدول شماره ۴ مشاهده می‌شود صفات تعداد روز تا ظهور سنبله (DHE)، تعداد روز تا رسیدن فیزیولوژیک (DM)، طول برگ پرچم (FL)، نسبت پدانکل به ارتفاع (Ped.L/PLH)، ارتفاع بوته (PLH)، میزان آب نسبی برگ (RWC) و طول سنبله (SpL) بر روی عملکرد دانه اثر مستقیم مثبت و بقیه صفات اثر مستقیم منفی داشتند. همچنین تعداد روز تا ظهور سنبله از طریق صفات کلروفیل فلورسنس، ارتفاع بوته اثر غیر مستقیم مثبت داشت. طول برگ پرچم نیز بیشترین اثر غیرمستقیم را بر عملکرد دانه از طریق نسبت پدانکل به ارتفاع و بیشترین اثر غیر مستقیم منفی را از طریق طول پدانکل داشت (جدول ۴). پتانسیل آب برگ اثر غیر مستقیم مثبت خود را از طریق صفات روز تا ظهور سنبله، تعداد سنبله در واحد سطح و ارتفاع بوته داشت. ارتفاع بوته نیز از طریق صفات تعداد روز تا ظهور سنبله، پتانسیل آب برگ، تعداد سنبله در واحد سطح و طول سنبله بر عملکرد دانه در شرایط دیم دارای اثر غیر مستقیم مثبت بود. میزان خسارت غشاء سلولی نیز از طریق پتانسیل آب برگ، تعداد سنبله در واحد سطح، طول پدانکل، وزن هزار دانه بر عملکرد دانه دارای اثر غیر مستقیم مثبت بود. وزن هزار دانه که خود اثر منفی مستقیم بر عملکرد دانه داشت از طریق صفات

بوده‌اند.

نتایج آزمایشگاه

نتایج حاصل از تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه در شرایط آزمایشگاه در جدول ۶ نشان داده شده است. بر اساس آزمون F، بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی از لحاظ صفات طول ریشه‌چه، طول غلاف ساقچه (کلئوپتیل)، سرعت جوانه زنی در شرایط تنش (PIS) و نرمال (PIN) اختلاف آماری معنی‌دار وجود داشت. ولی بر اساس آزمون مذکور اختلاف معنی‌داری بین ژنوتیپ‌ها از لحاظ تعداد ریشه‌های بذری مشاهده نشد. ژنوتیپ شماره ۱۹ بیشترین طول کلئوپتیل و ژنوتیپ شماره ۶ کمترین طول کلئوپتیل را داشتند. ژنوتیپ شماره ۱۰ بیشترین میزان طول ریشه‌چه و ژنوتیپ شماره ۶ کمترین طول ریشه‌چه را داشتند. بین تعداد ریشه‌های جنینی در ژنوتیپ‌های مورد بررسی که بر اساس آزمون F معنی‌دار نشده بود بر اساس آزمون دانکن تفاوت معنی‌داری مشاهده شد. به طوری‌که بیشترین تعداد ریشه چه مربوط به ژنوتیپ شماره ۱۸ و ژنوتیپ شماره ۱۹ کمترین تعداد ریشه جنینی را دارا بودند (جدول ۷).

گزینش ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی و ترکیب آنها با عملکرد دانه در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی می‌توان ژنوتیپ‌ها را ارزیابی نمود. در سال اول ژنوتیپ‌های شماره ۱۳ و ۱۶ بیشترین و ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۱۰ و ۱۸ کمترین میزان شاخص تحمل خشکی را دارا بودند (جدول ۵). ژنوتیپ‌های شماره ۱۳ و ۱۶ از میزان شاخص تحمل (TOL) بسیار بالایی برخوردار بودند. به عبارت دیگر عملکرد دانه این ژنوتیپ‌ها دارای تفاوت زیادی از لحاظ در دو شرایط دیم و آبیاری تکمیلی بود. با مراجعه به جدول عملکرد دانه در دو شرایط دیم و آبیاری انتخاب نمودند و از ترکیب این دو شاخص بعنوان یک معیار برای تفکیک ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی و سازگار به شرایط دیم و آبیاری استفاده نمودند.

روابط پیچیده صفات متعدد می‌باشد راحت‌ترین معیار انتخاب به نژاد گر باشد. روابط صفات مورد مطالعه با عملکرد دانه از طریق تجزیه مسیر در جدول ۴ مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۴). فرناندز (۱۲) و محمدی و همکاران (۳ و ۲۲) از شاخص‌های تحمل خشکی (STI) و شاخص تحمل (TOL) ژنوتیپ‌های برتر را از طریق بر این اساس با توجه به اهمیت شاخص‌های مورد نظر (STI و TOL) در

جدول ۴- تجزیه مسیر برای صفات مورد بررسی بر عملکرد دانه در شرایط دیم

r	اثرات غیر مستقیم														اثرات مستقیم	صفات
	CHF*	DHE	DM	FL	LWP	NSPP	Ped.L	Ped/PLH	PLH	RI	RWC	RWL	SpL	TKW		
-۰/۰۴		۰/۹۷	-۰/۴۴	-۰/۰۶	-۱/۰	-۰/۰۹	-۳/۷۴	۱/۹۰	۱/۵۴	-۰/۰۱	-۰/۰۷	۰/۰۰	-۰/۲۲	-۰/۳۵	-۰/۲۵	CHF
-۰/۰۴	-۰/۰۹		-۰/۲۲	-۰/۶۹	۰/۷۲	۰/۴۴	-۳/۹۷	-۱/۶۹	۳/۴۵	-۰/۰۸	-۰/۰۲	۰/۰۱	-۰/۷۸	-۰/۰۳	۲/۷۴	DHE
-۰/۱۲	۰/۱۳	-۰/۶۸		-۰/۴۶	-۰/۳۸	-۰/۴۴	۳/۱۱	-۰/۳۹	۱/۶۴	-۰/۰۲	-۰/۰۶	-۰/۰۱	-۰/۱۹	-۰/۱۴	۰/۸۸	DM
-۰/۳۷	-۰/۰۱	۱/۰۴	۰/۲۲		۰/۰۴	-۰/۳۵	-۴/۷۴	۴/۴۹	۰/۴۸	-۰/۰۸	-۰/۰۶	۰/۰۰	-۰/۶۲	-۰/۰۷	۱/۸۲	FL
۰/۳۳	۰/۰۱	۰/۹۰	-۰/۱۵	-۰/۰۳		۱/۲۸	-۶/۰۴	-۰/۶۱	۳/۵۹	-۰/۰۶	-۰/۱۱	۰/۰۰	-۰/۷۶	۰/۱۲	۲/۱۸	LWP
-۰/۴۰	-۰/۰۱	-۰/۶۴	۰/۲۰	۰/۳۳	-۱/۴۷		۷/۱۰	-۰/۴۱	-۴/۳۸	-۰/۰۶	-۰/۱۳	۰/۰۱	-۰/۱۴	-۰/۱۲	-۱/۹۰	NSPP
-۰/۰۶	-۰/۰۶	۰/۷۳	-۰/۱۸	-۰/۵۸	۰/۸۸	۰/۹۰		۱۰/۵۹	۳/۱۶	-۰/۰۸	-۰/۰۸	۰/۰۰	-۰/۵۰	-۰/۰۴	-۱۴/۹۷	Ped.L
-۰/۲۴	-۰/۰۴	-۰/۳۴	-۰/۰۲	-۰/۵۹	-۰/۱۰	-۰/۰۶	-۱۱/۵۱		-۰/۶۶	-۰/۰۹	-۰/۰۳	۰/۰۱	-۰/۸۳	۰/۰۰	۱۳/۷۷	Ped/PLH
۰/۲۱	-۰/۰۷	۱/۶۲	-۰/۲۵	-۰/۱۵	۱/۳۵	۱/۴۳	-۸/۱۳	-۱/۵۶		-۰/۰۲	-۰/۱۶	۰/۰۰	۰/۳۴	-۰/۰۶	۵/۸۳	PLH
۰/۴۹	۰/۰۱	-۰/۹۳	-۰/۰۸	۰/۶۹	۰/۵۹	۰/۵۰	۵/۴۰	-۵/۲۴	-۰/۵۴	-۰/۰۷	-۰/۰۷	-۰/۰۲	۰/۰۷	-۰/۳۳	-۰/۲۲	RI
-۰/۱۵	۰/۰۶	-۰/۱۴	۰/۱۶	-۰/۳۳	-۰/۷۱	-۰/۷۸	۳/۵۶	۱/۳۷	-۲/۸۳	-۰/۰۵		۰/۰۱	-۰/۸۰	-۰/۰۸	۰/۳۳	RWC
۰/۴۲	-۰/۰۱	-۱/۱۴	۰/۱۷	۰/۱۷	-۰/۰۷	-۰/۷۳	۱/۵۲	-۲/۰۴	۰/۲۷	-۰/۱۰	-۰/۰۶		۰/۹۰	-۰/۱۰	-۰/۰۳	RWL
۰/۱۳	۰/۰۲	-۰/۸۹	-۰/۰۷	۰/۴۷	-۰/۶۸	۰/۱۱	۳/۱۰	-۴/۷۱	۰/۸۱	-۰/۰۱	-۰/۱۱	-۰/۰۱		-۰/۳۲	۲/۴۲	SPL
-۰/۰۱	۰/۱۲	۰/۱۰	۰/۱۶	۰/۱۷	-۰/۳۴	-۰/۳۱	-۰/۷۹	-۰/۰۳	۰/۴۸	۰/۱۰	۰/۰۴	۰/۰۰	۱/۰۴		-۰/۷۵	TKW

* CHF= کلروفیل فلورنس ; DHE= روز تا ظهور سنبله ; DM= فیزیولوژیک ; FL= روز تا رسیدن؛ فیزیولوژیک؛ LWP= طول برگ پرچم ; NSPP= تعدادسنبله ; در نیم متر طولی

طول = Ped. L. ; ارتفاع بوته = PLH ; درصد خسارت غشاء سلولی = RI% میزان آب نسبی از دست رفته = RWL ; میزان آب نسبی برگ = RWC ; طول سنبله = SL ; پدانکل

وزن هزار دانه = TKW ; نسبت پدانکل به ارتفاع بوته = Ped.L/PLH

جدول ۵- ارزیابی ژنوتیپ‌های مورد بررسی بر اساس عملکرد دانه در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی و شاخص‌های STI و TOL

ردیف	سال اول (۸۳-۸۴)				سال دوم (۸۴-۸۵)				میانگین			
	عملکرد در شرایط دیم	شاخص تحمل (TOL)	شاخص تحمل خشکی (STI)	عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی	عملکرد در شرایط دیم	شاخص تحمل (TOL)	شاخص تحمل خشکی (STI)	عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی	عملکرد در شرایط دیم	شاخص تحمل (TOL)	شاخص تحمل خشکی (STI)	عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی
۱	۷/۷۱	۷/۴۹	۷/۱۱	۷/۳۶	۷/۸۹	۷/۳۴	۷/۴۳	۷/۳۹	۷/۳۹	۷/۳۸	۷/۴۱	۷/۳۸
۲	۷/۲۰۳	۷/۶۱۹	۷/۱۹	۷/۳۵	۷/۳۸	۷/۱۰	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۳	۷/۸۶	۷/۳۳	۷/۶۴	۷/۳۶	۷/۸۰	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۶	۷/۳۶	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۴	۷/۱۷۳	۷/۶۶۸	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۸۰	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۵	۷/۶۵	۷/۸۰	۷/۸۱	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۶	۷/۳۳	۷/۴۴	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۷	۷/۱۳۶	۷/۴۴	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۸	۷/۱۳۳	۷/۴۴	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۹	۷/۱۷۳	۷/۶۶۸	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۸۰	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۰	۷/۸۸	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۱	۷/۸۳	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۲	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۳	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۴	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۵	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۶	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۷	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۸	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۱۹	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵
۲۰	۷/۱۱۴	۷/۳۳	۷/۶۹	۷/۳۳	۷/۵۳	۷/۵۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۳۳	۷/۶۰	۷/۶۵	۷/۶۵

که در شرایط تنش واکنش بهتری نسبت به شرایط غیرتنش داشته باشند. در مورد این شاخص نیز ژنوتیپ‌هایی وجود داشتند که از شاخص استرس جوانه‌زنی بالاتر از ۱۰۰ برخوردار بودند بدین معنی که سرعت جوانه‌زنی آنها در شرایط تنش از شرایط نرمال بیشتر بود. چنین حالتی در مورد ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۹، ۱۱، ۱۴ و ۲۰ مشاهده شد (جدول ۷). کمترین میزان شاخص استرس جوانه‌زنی برای ژنوتیپ شماره ۱ مشاهده شد.

شاخص سرعت جوانه‌زنی در شرایط نرمال (PIN) و تنش (PIS) برای ژنوتیپ شماره ۱۹ بیشترین و برای ژنوتیپ شماره ۳ کمترین بود. سایر و همکاران (۲۴) گزارش نمودند که شاخص استرس جوانه‌زنی (GSI) ارتباط زیادی با مقاومت به خشکی دارد و بر اساس این شاخص ژنوتیپ‌های مقاوم به خشکی را گزینش نمودند. ارزیابی ژنوتیپ‌ها بر اساس شاخص استرس جوانه‌زنی نشان داد که ژنوتیپ‌های مورد بررسی بر اساس مدل فرناندز در چهار گروه قرار می‌گیرند (۱۲). در گروه سوم که فرناندز به آن اشاره نموده ژنوتیپ‌هایی قرار می‌گیرند

جدول ۶- میانگین مربعات صفات مورد بررسی در شرایط آزمایشگاه

Root. L*	Cole. L.	PIN	PIS	Root No	df	منابع
۳۰۶/۲۴۷**	۳۱۰/۵۱۴**	۱۸۱/۱۵۸**	۱۱۷/۵۷۷**	۶۶۸/۰	۱۹	ژنوتیپ
۳۳۸/۹۳	۹۰۲/۶۵	۰۵۵/۴۰	۹۶۴/۱۶	۳۴۳/۰	۴۰	اشتباه
-	-	-	-	-	۵۹	کل
٪۵۷/۱۷	٪۵۴/۲۲	۳۶/۲۴	٪۱۴/۱۸	٪۱۹/۱۳		C.V%

** معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

؛ سرعت جوانه‌زنی در شرایط نرمال = PIN؛ طول کولئوپتیل = Cole.L.؛ طول ریشه‌چه = Root.L.؛ تعداد ریشه‌های بذری = Root No.؛ سرعت جوانه‌زنی در شرایط تنش = PIS

جدول ۷- مقایسه میانگین صفات مطالعه شده در شرایط آزمایشگاه

Cole. L. (mm)	Root. L. (mm)	Root No.	PIS	PIN	GSI*	کد ژنوتیپ
۳۳/۳۳	۵۵/۴۷	۴/۹	۱۷/۲	۲۶/۵۳	۶۴/۸۳	۱
۳۱/۱	۴۷/۱۳	۴/۳۳	۲۰/۹۳	۲۱/۸۷	۹۵/۷	۲
۳۸/۶۷	۵۷/۶۳	۳/۷۷	۲۰/۱۳	۱۴/۰	۱۴۲/۷۹	۳
۳۸/۴۳	۶۰/۸۷	۵/۲	۲۴/۰۷	۲۷/۶	۸۷/۲۱	۴
۳۷/۷۷	۶۰/۰	۴/۲۳	۲۲/۷۳	۲۷/۸	۸۱/۷۶	۵
۲۱/۱	۲۷/۷۷	۴/۳۳	۱۱/۹۳	۱۶/۶۷	۷۱/۵۷	۶
۳۸/۹	۵۴/۱	۴/۶۷	۲۰/۶	۲۹/۰۷	۷۰/۸۶	۷
۴۵/۲۳	۵۸/۷۷	۴/۳۳	۲۰/۸	۲۴/۸۷	۸۳/۶۳	۸
۲۵/۱	۵۷/۶۷	۴/۶۷	۲۱/۱۳	۲۰/۸	۱۰۱/۵۹	۹
۳۲/۴۳	۶۷/۱	۴/۳۷	۱۹/۰۷	۲۰/۷۳	۹۱/۹۹	۱۰
۳۸/۰	۴۸/۹	۴/۷۷	۱۷/۸	۱۴/۸۷	۱۱۹/۷	۱۱
۳۱/۳۳	۵۳/۱۷	۴/۱	۱۹/۵۳	۲۴/۸	۷۸/۷۵	۱۲
۴۵/۰	۶۱/۹	۳/۸	۲۴/۰۷	۲۹/۶	۸۱/۳۲	۱۳
۲۴/۷	۴۸/۴۳	۳/۹	۱۹/۲۷	۱۹/۰	۱۰۱/۴۲	۱۴
۳۶/۸۷	۵۲/۴۳	۴/۴۷	۱۸/۱۳	۲۵/۴۷	۷۱/۱۸	۱۵
۲۷/۹	۵۲/۶۷	۵/۱۳	۳۴/۸۷	۳۷/۶۷	۹۲/۵۷	۱۶
۲۷/۶۷	۴۲/۴۷	۴/۳۷	۲۴/۶	۳۲/۱۳	۷۶/۵۶	۱۷
۳۰/۹	۵۰/۷۷	۵/۲	۳۰/۵۳	۳۳/۸	۹۰/۳۳	۱۸
۶۵/۵۷	۷۶/۴۳	۳/۵۷	۳۸/۵۳	۴۶/۱۳	۸۳/۵۲	۱۹
۵۰/۲	۶۶/۱	۴/۶۷	۲۸/۲۷	۲۶/۲	۱۰۷/۹	۲۰
۱۳/۴	۱۵/۹۴	۰/۹۶	۱۰/۴۴	۶/۷۹		LSD 5%

* این شاخص تجزیه واریانس نشده است

میانگین‌هایی که دارای یک حرف مشترک می‌باشند با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی‌داری ندارند.

تعداد ریشه‌چه = Root No.؛ سرعت جوانه‌زنی در شرایط تنش = PIS؛ سرعت جوانه‌زنی در شرایط نرمال = PIN؛ طول ریشه‌چه = Root.L.؛ طول کولئوپتیل = Cole.L.؛ شاخص استرس جوانه‌زنی = GSI؛ های بذری

مزرعه بر اساس شاخص STI مفید بوده و ممکن است قابل توصیه می‌باشد. STI و TOL با عملکرد دانه در شرایط آبیاری تکمیلی همبستگی مثبت و معنی‌دار در سطح احتمال ۱ درصد داشتند. این همبستگی نشان می‌دهد ارقامی که میزان شاخص TOL بیشتری دارند در شرایط آبیاری تکمیلی عملکرد بالقوه بهتری دارند.

از طرفی عملکرد در شرایط دیم با شاخص TOL همبستگی منفی و معنی‌دار داشت که نشان می‌دهد هر چه عملکرد بالقوه یک ژنوتیپ در شرایط دیم بیشتر باشد از TOL کمتری برخوردار خواهد بود زیرا در این آزمایش بین عملکرد دانه در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی همبستگی منفی غیر معنی‌دار وجود داشت. بعبارت دیگر ژنوتیپی که در شرایط دیم پتانسیل بهتری دارد ممکن است در شرایط آبیاری تکمیلی پتانسیل بالایی نداشته باشد و برعکس. از طرفی بین شاخص‌های STI و TOL همبستگی مثبت و معنی‌دار مشاهده شد که نشان می‌دهد ارقام با شاخص تحمل خشکی (STI) بالا از تفاوت عملکرد بیشتری در دو شرایط برخوردار خواهند بود.

همبستگی صفات و شاخص‌های آزمایشگاهی با معیارهای عملکرد دانه در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی و شاخص‌های STI و TOL در جدول شماره ۸ نشان داده شده است. از بین روابط موجود می‌توان به همبستگی منفی و معنی‌دار تعداد ریشه‌های جنینی و طول کلئوپتیل اشاره نمود که بیانگر این مطلب است که لاین‌ها و ارقام با تعداد ریشه جنینی بیشتر طول کلئوپتیل کمتری خواهند داشت. از طرفی بین طول ریشه‌چه و تعداد ریشه‌ها جنینی همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد مشاهده شد. طول ریشه‌چه با شاخص سرعت جوانه زنی در شرایط تنش و شاخص استرس جوانه زنی همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت. تعداد ریشه‌های جنینی نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری با شاخص استرس جوانه زنی نشان داد. شاخص استرس جوانه زنی با شاخص سرعت جوانه زنی در شرایط تنش همبستگی مثبت و معنی‌داری نشان داد. شاخص تحمل خشکی (STI) بعنوان معیار مزرعه‌ای همبستگی مثبت و معنی‌داری با طول ریشه‌چه و تعداد ریشه‌های جنینی داشت که نشان می‌دهد انتخاب بر اساس این دو صفت آزمایشگاهی با انتخاب در شرایط

جدول ۸- ضرایب همبستگی ساده صفات مطالعه شده در شرایط آزمایشگاه

صفات	Cole.L*	RootL	Root No	PIN	PIS	GSI	YSI	YR	STI
Root.L.	۰/۰۶								
RootNo	-۰/۴۵*	۰/۸۵**							
PIN	-۰/۱۴	۰/۰۶	۰/۰۷						
PIS	۰/۱۵	۰/۵۴*	۰/۴۲	-۰/۱۹					
GSI	۰/۰۶	۰/۵۲*	۰/۴۸*	-۰/۳۴	۰/۷۷**				
YSI	-۰/۱۲	۰/۳۲	۰/۳۱	-۰/۱۲	۰/۰۳	-۰/۱۰			
YR	۰/۰۶	۰/۱۲	۰/۰۶	-۰/۰۲	۰/۱۰	۰/۲۲	-۰/۱۷		
STI	-۰/۱	۰/۵۵*	۰/۵۳*	۰/۰۳	۰/۳۲	۰/۱۹	۰/۷۴**	۰/۳۰	
TOL	-۰/۱۴	۰/۳۲	۰/۳۲	-۰/۰۲	-۰/۱۱	-۰/۲۶	۰/۸۵**	-۰/۵۵*	۰/۴۹*

* و ** به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪

؛ سرعت جوانه زنی در شرایط نرمال = PIN؛ طول ریشه‌چه = Root.L؛ طول کلئوپتیل = Cole.L*؛ شاخص استرس جوانه زنی = GSI؛ تعداد ریشه‌چه‌های بذری = Root No.؛ سرعت جوانه زنی در شرایط تنش = PIS؛ عملکرد در شرایط دیم = YR؛ عملکرد در شرایط آبیاری تکمیلی = YSI

منابع

- ۱- آقایی سربرزه، م. و ر. حق پرست، ۱۳۷۸. اصلاح گندم دوروم. مرکز اطلاعات و مدارک علمی کشاورزی. شماره ۷۸/۱۱۳.
- ۲- محمدی، ر. و ع. فرشادفر. ۱۳۸۲. شناسایی کروموزوم‌های کنترل‌کننده صفات فیزیولوژیک مرتبط با تحمل به خشکی در چاودار. مجله علوم زراعی ایران. جلد ۵، شماره ۲. صص ۱۱۷-۱۳۳
- ۳- محمدی، ر.، ر. حق پرست، م. آقایی سربرزه و ع. عبدالهی. ۱۳۸۵. ارزیابی میزان تحمل خشکی ژنوتیپ‌های پیشرفته گندم دوروم بر اساس معیارهای فیزیولوژیک و سایر شاخص‌های وابسته. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۱-۳۷، شماره ۳. صص ۵۷۶-۵۶۳.
- 4- Abaye, A.O., D.E.Brann, M.M.Alley and C.A.Griffy.1997. Winter durum: Do we have all the answer? Virginia State University., 23:339-365.
- 5- Acevedo, E. and E. Ferere. 1993. Resistance to abiotic stresses. In: M. D. Hayward, N.O. Bosemark and I.A.

- Romagosa (eds.). *Plant Breeding: Principles and Prospects*. Chapman and Hall. London. pp.406-421.
- 6- Al-Dakheel, R.J. 1991. Osmotic adjustment: A selection criterion for drought tolerance. In: Acevedo, E. Conesa, A. P.Monneveux, P. Srivastava, J.P.A.(eds.), *Physiology-Breeding Winter Cereals for Stressed Mediterranean Environments*. Montpellier. France. pp: 337-368.
 - 7- Bishop, D.L. and B.G. Bugbee.1998. Photosynthetic capacity and dry mass partitioning in dwarf and semi-dwarf wheat. *Journal Plant Physiology*.153:558-565.
 - 8- Blum, A.1988. Drought resistance, In: A. Blum (ed.), *Plant Breeding for Stress Environments*, CRC. Florida, pp: 43-69.
 - 9- Blum, A.1992. Breeding methods for drought resistance. In: G. Hamlyn, T.J. Flower and B. Jones (eds), *Plant Under Stress*. Cambridge University Press. pp: 197-215.
 - 10- Bousslama, M. and W.T. Schapaugh.1984. Stress tolerance in soybeans. Evaluation of three screening techniques for heat and drought tolerance. *Crop Sci*.24:933-937.
 - 11- Clarke, J.M. 1987. Use of physiological and morphological traits in breeding programmes to improve drought resistance of cereals. In: J.P. Srivastav, E. Acevedo and S. Varma (eds), *Drought Tolerance in Winter Cereals*. Proc. of an Int. Workshop, 27-31 October 1985 Capri, Italy, ICARDA. John Wiley and Sons. pp: 171-189.
 - 12- Fernandez, G.C.J. 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. In *Proceedings of a Symposium, Taiwan , 13-18 Aug. Chapter 25*. pp: 257-270.
 - 13- Gale, M.D. and T.E. Miller. 1987. The introduction of alien genetic variation in wheat. In: F.G.H. Lupton (ed.). *Wheat Breeding: Its Scientific Basis*. pp. 173-210. Chapman and Hall, London.
 - 14- Genty, B.E., T. Brain, and N.R. Baker. 1989. The relationship between quantum yield of photosynthetic electron transport and quenching of chlorophyll fluorescence. *Acta Agronomica Hungarica*. 990: 87-92.
 - 15- Haley, S.D, J.S. Quick and J.A. Morgan. 1993. Excised-leaf water status evaluation and associations in field-grown winter wheat. *Can. J. Plant Sci.*, 73: 55-63.
 - 16- Hanson, A.D. and W.D. Hitz. 1982. Metabolic responses of mezophytes to plant water deficit. *Ann. Review Plant Physiol*. 33: 163-203.
 - 17- Knott, D.R. 1987. Transferring alien genes to wheat. In: E.G. Heyne (ed.) *Wheat and Wheat Improvement (Second edition)*, pp.462-471.
 - 18- Loss, S.P. and K.H.M. Siddique. 1994. Morphological and physiological traits associated with wheat yield increases in Mediterranean environments. *Adv. Agron.*, 52: 229-276.
 - 19- Manette, A.S., C.J. Richard, B. Carre, and W. Morhinweg. 1988. Water relations in winter wheat as drought resistance indicators. *Crop. Sci.*, 28: 256-531.
 - 20- Martineau J.R., J.E. Specht, J.H. Williams and C.Y. Sullivan. 1979. Temperature tolerance in soybeans: I. Evaluation of a technique for assessing cellular membrane thermostability. *Crop Sci*, 19: 75-78.
 - 21- Michel, B.E. and M.R. Kaufman. 1973. The osmotic potential of polyethylene glycol 6000. *Plant Physiol*. 51: 914-916.
 - 22- Mohammadi, R., E. Farshadfar and M. Aghaee-Sarbarzeh .2003. Locating QTLs controlling drought tolerance criteria in rye using disomic addition lines. 2003. *Cereal Research Communications*, Vol:31, No 3-4.
 - 23- Pitz, W. 1992. *Durum wheat/semolina/farina/pasta quality*. North Dakota State University.
 - 24- Sapra.V.T., E. Sarage, A.O. Anaele, and C.A.Beyl. 1991. Varieties differences of wheat and triticale to water stress. *J. Agron. Crop Sci.*, 167: 23-28.
 - 25- Schonfeld, M.A., R.C., Johnson, B.F. Carver, D.W. Mornhinweg. 1988. Water relations in winter wheat as drought resistance indicators. *Crop Sci*. 28: 526-531.
 - 26- Sharma, H.C. and B.S. Gill. 1983. Current status of wide hybridization in wheat. *Euphytica*, 32:17-31.
 - 27- Siddique, A., A. Hamid and M.S. Islam. 2000. Drought stress effects on water relations of wheat. *Bot. Bull. Acad. Sin* .41:35-39.
 - 28- Smith, M.E., W.R. Coffman and T.C. Baker. 1990. Environmental effects on selection under high and low input conditions. In: M.S.Kang (ed.), *Genotype-by-Environmental Interaction and Plant Breeding*, Louisiana State University, Baton Rouge. pp. 261-272.
 - 29- Wang, H., and J.M. Clarke.1993. Relationship between excised-leaf water loss and stomatal frequency in wheat. *Can. J. Plant Sci.*, 73: 93-99.
 - 30- Winter, S.R., J.T. Musik and K.B. Porter. 1988. Evaluation of screening techniques for breeding drought-resistance winter wheat *Crop. Sci*. 28: 512-516.
 - 31- Yang, R.C., S. Jana and J.M. Clarke. 1991. Phenotypic diversity and associations of some potentially drought responsive characters in durum wheat. *Crop Sci*. 31: 1484-1491.